

Lag om ändring i lagen (1976: 206) om felparkeringsavgift;

SFS 1981:142

Utkom från trycket
den 10 mars 1981

utfärdad den 26 februari 1981.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 1, 3, 6 och 16 §§ lagen (1976: 206) om felparkeringsavgift skall ha nedan angivna lydelse. Till följd härav kommer lagen att ha följande lydelse från och med den dag då denna lag träder i kraft.

1 § Regeringen får förordna att denna lag skall tillämpas i fråga om överträdelse av föreskrifter som rör parkering eller stannande av

1. fordon som är upptagna i bilregistret eller motsvarande utländska register,
 2. fordon som är upptagna i det militära fordonsregistret, eller
 3. fordon som brukas med stöd av saluvagns-, turistvagns-, exportvagns- eller interimslicens,
- om överträdelsen inte är belagd med straff.

Vad som sägs i lagen om ägare av fordon gäller, i fråga om fordon som brukas med stöd av licens som anges i 3. licensinnehavaren.

2 § Överträder någon föreskrift som avses i 1 § är han skyldig att erlagga avgift (felparkeringsavgift).

3 §² Regeringen får ange det högsta och det lägsta belopp som felparkeringsavgifter får fastställas till. Beloppen får därvid varieras med hänsyn till skilda slag av parkeringsöverträdelse. Att beloppet höjs i vissa fall framgår av 6 § andra stycket.

I de kommuner som svarar för trafikövervakning enligt lagen (1964: 321) om kommunal trafikövervakning fastställer kommunfullmäktige felparkeringsavgiftens belopp. I andra kommuner fastställs beloppet av länsstyrelsen.

4 § Den som när överträdelsen skedde var antecknad som fordonets ägare i register som avses i 1 § är ansvarig för att felparkeringsavgiften betalas. Detta gäller dock ej om omständigheterna gör det sannolikt att fordonet har frånhänts honom genom brott.

5 § Har fordon stannats eller parkerats i strid mot föreskrift som avses i 1 §, får polisman eller sådan trafikövervakare som avses i 2 § lagen (1964: 321) om kommunal trafikövervakning meddela parkeringsanmärkning. Sådan anmärkning skall innehålla uppmaning att inom viss tid betala den fastställda avgiften.

Anmärkningen överlämnas till fordonets förare eller ägare eller fästes på fordonet.

¹ Prop. 1980/81: 21, TU 4, rskr 46.

² Senaste lydelse 1980: 979.

6 § Betalas inte en felparkeringsavgift inom föreskriven tid, skall fordonets ägare erinras om betalningsansvaret och uppmanas att inom viss tid betala avgiften.

Betalas inte avgiften efter uppmaning, skall ett åläggande utfärdas för fordonets ägare att inom viss tid betala en förhöjd avgift. Det belopp med vilket avgiften skall höjas fastställs av regeringen. Följs inte åläggandet, skall avgiften indrivivas. Regeringen får föreskriva om ytterligare avgiftsförhöjning i samband med indrivning.

7 § Avgift skall erläggas inom föreskriven tid även om talan föres om undanröjande av betalningsskyldigheten.

8 § Meddelas parkeringsanmärkning och anser fordonets förare eller ägare att så ej hade bort ske, får han ansöka om rättelse hos polismyndigheten i det polisdistrikt där anmärkningen meddelades. Bifalles ansökan, undanröjer myndigheten betalningsansvaret.

Bifalles ej ansökan om rättelse eller kan frågan icke lämpligen prövas i denna ordning, erinras den som har begärt rättelse om möjligheten att bestrida betalningsansvar på det sätt som anges i 9 §.

Mot beslut med anledning av begäran om rättelse får talan ej föras.

9 § Ägare av fordon, i fråga om vilket parkeringsanmärkning har meddelats, får hos polismyndigheten i det polisdistrikt där parkeringsanmärkningen meddelades skriftligen anmäla att han bestrider betalningsansvar. Därvid skall grunden för bestridandet anges.

Har bestridande anmälts, verkställer polismyndigheten den utredning som behövs. Sedan utredningen har avslutats, meddelar polismyndigheten beslut med anledning av bestridandet. Finner myndigheten att parkeringsanmärkning ej hade bort meddelas eller att betalningsansvar av annan anledning ej åvilar den som bestritt sådant ansvar, undanröjer den betalningsansvaret.

Anmäles bestridande senare än sex månader efter det att avgiften har erlagts eller utmätningsman vidtagit åtgärd för indrivning av avgiften, avvisas anmälan.

10 § Mot beslut enligt 9 § som innebär att betalningsansvaret undanröjts får talan ej föras.

Talan mot annat beslut enligt 9 § föres genom besvär hos den tingsrätt inom vars domkrets överträdelsen har ägt rum. Vid prövning av besvären tillämpas lagen (1946: 807) om handläggning av domstolsärenden om ej annat anges i denna lag. Därvid gäller i fråga om besvär vad i den lagen sägs om ansökan. Besvär skall dock alltid anföras skriftligen.

Talan mot tingsrätts beslut föres genom besvär i hovrätten.

Mot hovrätts beslut får talan ej föras.

11 § I tingsrätt och hovrätt för allmän åklagare det allmännas talan.

12 § Tingsrätt är vid handläggning av ärende enligt denna lag domför med en lagfaren domare.

13 § Om ej annat följer av denna lag gäller uppbördslagen (1953: 272) och införsellagen (1968: 621) i tillämpliga delar i fråga om felparkeringsavgift. Reglerna i uppbördslagen om restavgift skall dock inte tillämpas. Regeringen får föreskriva avvikelser från de nämnda lagarna, när det gäller avkortning, avskrivning och det administrativa förfarandet i fråga om felparkeringsavgift.

Åläggande enligt 6 § andra stycket får ej utfärdas senare än ett år efter den dag då överträdelsen skedde.

Åtgärd för indrivning av felparkeringsavgift får ej vidtagas senare än fem år efter den dag överträdelsen skedde.

14 § Väckes åtal eller utfärdas strafföreläggande för gärning som icke omfattas av förordnande enligt denna lag och ingår i gärningen förfarande som kan föranleda parkeringsanmärkning, skall sådan anmärkning ej meddelas.

15 § Felparkeringsavgift återbetalas om

1. betalningsansvaret har undanröjts genom beslut som har vunnit laga kraft,
2. avgift tidigare har erlagts för samma överträdelse,
3. det i annat fall har förekommit fel som avsett ärendets handläggning och felet har varit till men för den som erlagt avgift eller,
4. avgiften redan har erlagts, när åtal väckes eller strafföreläggande utfärdas i fall som avses i 14 §.

16 § Har en parkeringsanmärkning meddelats i en kommun som svarar för trafikövervakning enligt lagen (1964: 321) om kommunal trafikövervakning tillfaller felparkeringsavgiften kommunen.

Vid utbetalning till en kommun av betalda felparkeringsavgifter avdrages statsverkets kostnader med belopp som fastställs av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer. Om avgiften har höjts enligt 6 § andra stycket skall dessutom hälften av det belopp som svarar mot höjningen tillfalla statsverket.

I annat fall tillfaller avgiften statsverket.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

På regeringens vägnar

ULF ADELSON

S-E Sigfridsson
(Kommunikationsdepartementet)

